

A Fővárosi Ítéltábla a Bólyai János és Társai Ügyvédi Iroda által képviselt felperesnek, a Dr. Cserich-Dr. Gyovai Ügyvédi Iroda alperes ellen szerződés érvénytelenségének megállapítása iránt indult perében a Fővárosi Törvényszék 2018. március 1-jén kelt 24.G.42.917/2016/22. számú ítélete ellen a felperes által előterjesztett fellebbezés folytán indult másodfokú eljárásban meghozta az alábbi

í t é l e t e t:

A Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyja.

Kötelezi a felperest, hogy fizessen meg az alperesnek 15 napon belül 10.000 (tízezer) forint + áfa ügyvédi munkadíjból álló másodfokú perköltséget.

A le nem rótt fellebbezési illetéket az állam viseli.

Az ítélet ellen fellebbezésnek nincs helye.

I n d o k o l á s

1.

A felperes elsődleges keresetében kérte, hogy a bíróság állapítsa meg az alperessel 2015. szeptember 1-jén kötött egyedi felhasználási szerződés semmisségét annak uzsorás jellege miatt. A módosított másodlagos keresetében az egyedi felhasználási szerződés 3. pontja és mellékletei érvénytelenségének megállapítását kérte tisztességtelenségre hivatkozással. Előadása szerint a fogvatartását foganatosító büntetés-végrehajtási intézetben megszüntették a vezetékes telefonálás rendszerét, így kényszerhelyzetbe került, hiszen ezt követően a telefonon történő kapcsolattartás lehetőségét kizárólag az alperes szolgáltatásán keresztül tudta igénybe venni. Az alperes a fogvatartásból adódó hátrányos helyzetével visszaélve feltűnően aránytalan díjszabást kötött ki figyelemmel arra is, hogy az igénybe vehető készülék „lebutított”, arról sms-t küldeni és azt fogadni nem lehet, továbbá a bejövő hívás fogadására is alkalmatlan. A szerződés 3. pontja körében arra

hivatkozott, hogy közte és a büntetés-végrehajtási intézet között nyilvánvaló érdekellentét feszül. A felelősségvállalási nyilatkozat pedig érvelése szerint a Ptk. 6:100. §-ában ütközik, mivel felróhatóságtól független felelősséget ír elő a készülékben keletkező minden olyan kárért, amely garanciálisan nem javítható.

2.

Az alperes kérte a kereset elutasítását. Vitatta a szerződés uzorás jellegét és azt is, hogy annak rendelkezései általános szerződési feltételnek minősülnek, mivel az egyedi felhasználási feltételeket a Büntetés-végrehajtás Országos Parancsnokságával (a továbbiakban BVOP) megtárgyalta. Kifejtette, hogy a fogvatartottak különleges körülményeire tekintettel egyedi szolgáltatás-csomagot kellett kialakítania, amely többletköltséget eredményezett.

3.

Az elsőfokú bíróság ítéletével a keresetet elutasította és kötelezte a felperest, hogy 15 napon belül fizessen meg az alperesnek 25.400 forint perköltséget, valamint megállapította, hogy a felperes személyes költségmentessége folytán le nem rótt 36.000 forint eljárási illetéket az állam viseli.

3.1.

Az elsőfokú bíróság ítéletében tényként állapította meg, hogy a felperes mint felhasználó és az alperes mint szolgáltató 2015. szeptember 1-jén nem nyilvános mobil hírközlési szolgáltatás igénybevételére „Egyedi felhasználási szerződést” kötöttek. A felperes a szerződés megkötésekor előzetes letartóztatásban volt a Fővárosi Büntetés-végrehajtási Intézetben, a szerződést azért kötötte, hogy a telefonos kapcsolattartás lehetősége számára biztosított legyen, mert a korábban használatos vezetékes telefonálási lehetőséget megszüntették. A felperes a szerződés aláírásával elfogadta, hogy a szerződés elválaszthatatlan részét képezi a felhasználási feltételeket tartalmazó „BVOP Fogvatartotti mobiltelefon rendszer, díjszabás tájékoztató” melléklet, mely szerint a vezetékes telefon hívásának egységára bruttó 81 forint/perc, a mobilhálózatba irányuló hívások egységára 93 forint/perc. A szerződés 2. pontja szerint a szolgáltatás használata a BVOP által kiadott, mindenkor hatályos BVOP intézkedésekben szereplő speciális feltételek figyelembevételével történik, a szolgáltatás használatához speciális mobiltelefon készülék szükséges, amelyet a Szolgáltató nem biztosít. A szerződés 3. pontja szerint a felperes az aláírással egyidejűleg meghatalmazza a hatáskörrel és illetékességgel rendelkező büntetés-végrehajtási intézetet, hogy a szolgáltatás ellenértékének kifizetése kapcsán a képviselőjében eljárjon, valamint tudomásul veszi, hogy a

BVOP, valamint a hatáskörrel és illetékességgel rendelkező büntetés-végrehajtási intézet a szerződéssel kapcsolatosan az alperesi szolgáltató képviselőjeként jogosult eljárni. A felperes a szerződés aláírásakor kézhez kapta az „Egyedi felhasználási szerződést”, a „Börtön Mobiltelefon Rendszer Készülék /ZTE R528/ és Szolgáltatás Ismertető” elnevezésű dokumentumot, majd később a díjtáblázatot, valamint az aláírással egyidejűleg aláírt egy felelősségvállalási nyilatkozatot, amely igazolta a büntetés-végrehajtási intézet által biztosított mobiltelefon átvételét és rendelkezéseket tartalmazott a készülék rendeltetésszerű használatára vonatkozó kötelezettségről és az objektív kártérítési felelősségről.

3.2.

Az elsőfokú bíróság határozatának jogi indokolásában rögzítette, hogy elsődlegesen azt kellett vizsgálnia, hogy az alperes a felperes hátrányos helyzetét kihasználva feltűnően aránytalan előnyt kötött-e ki a maga részére, másodlagosan pedig azt, hogy az egyedi felhasználási szerződés keresettel támadott feltételei általános szerződési feltételnek minősülnek-e, amennyiben igen, azok megfelelnek-e a jóhiszeműség és tisztesség követelményének, illetőleg érthetőek, egyértelműek és világosak-e az általánosan tájékozott, ésszerűen figyelmes fogyasztó számára.

A Ptk. 6:97. §-ának felhívását követően a szerződés uzorás jellegének megállapíthatósága körében vizsgálta a felperes helyzetét és az alperes magatartását mint szubjektív tényezőt, valamint a szolgáltatás és ellenszolgáltatás viszonyát mint objektív körülményt. A szubjektív tényezők tekintetében rögzítette, hogy a felperes a 2013. évi CCXL. törvény (Bv. törvény) 7. §-a alapján a büntetés-végrehajtási jogviszony alanyává vált, ezért jogaira és kötelezettségeire e törvény rendelkezései voltak irányadóak a szerződés megkötésekor. A felperes helyzete az alávetési és együttműködési kötelezettségéből fakadóan a jogszabály rendelkezése folytán korlátozott volt. A telefonálási lehetősége alternatíva hiányában, valamint véges anyagi lehetőségei miatt korlátozottabbá vált, ugyanakkor kapcsolattartása – figyelemmel a Bv. törvény 394. §-ban írt korlátlan levelezés és a havi két alkalommal történő látogató fogadás lehetőségére – nem lehetetlenült el. Az alperes helytállóan hivatkozott arra, hogy a kapcsolattartás módja nem szűkíthető le a telefonon történő kommunikációra, főképpen nem a piaci áron való telefonálás igénybevételére.

Kifejtette, hogy a szerződés uzorás jellegének megállapíthatóságához szükséges bizonyítani a sérelmet okozó fél azon célzatos magatartását, hogy a másik fél hátrányos helyzetét kihasználva és

felismerve kötött ki magának aránytalan előnyt. Figyelemmel arra, hogy a szerződéskötés során az alperesi szolgáltató nem egyeztetett a felperessel, nem ismerte meg a személyes körülményeit, nem mérte fel a teljesítőképességét, nem lehet arra következtetni, hogy szándékosan kihasználta volna a felperes hátrányos helyzetét.

Az objektív tényező vonatkozásában elfogadta az alperes azon érvelését, mely szerint a szolgáltatás és az ellenszolgáltatás mértéke között nincs feltűnő értékaránytalanság, mivel a díjszabás egyfelől nem kirívóan magas a piaci árakhoz képest, másfelől a magasabb tarifát a speciális költségtényezők indokolták. Osztotta az alperes védekezését a tekintetben, hogy a büntetés-végrehajtás keretein belül történő szolgáltatásnyújtás különleges igényeket generált, melynek alapján a szolgáltatás kiépítése és üzemeltetése költségesebb volt, továbbá a nyereségszintje eltérő a piacon realizálható bevétel szintjétől. Értékelte azt is, hogy az új mobilszolgáltatás kényelmesebb, rugalmasabb és ezáltal a jövőre nézve értékesebb szolgáltatást jelent a vezetékes telefon használatához képest. A mobilkészülék korlátozott funkcionálisága szükséges a biztonsági és jogszabályi előírásoknak való megfelelés érdekében, így az nem jelent kevesebb tartalommal bíró szolgáltatást. Utalt arra e körben, hogy az alperes által csatolt igazságügyi szakértői véleményt az alperes nyilatkozataként értékelte. Mindezek alapján úgy ítélte meg, hogy a megemelkedett tarifa a rendelkezésre bocsátott információk tükrében reális, arányos és a szolgáltatás megfelelő működtetése érdekében elfogadható mértékű.

A másodlagos kereseti kérelem körében rögzítette, hogy az egyedi felhasználási szerződés feltételeit általános szerződési feltételeknek tekintette a Ptk. 6:77. § (1) bekezdése alapján, mivel azokat az alperes több szerződés megkötése céljából egyoldalúan, előre határozta meg, a felperes közreműködése nélkül. Az alperes alaptalanul érvelt azzal, hogy a szerződés feltételeinek megtárgyalására a beszerzési eljárás keretében került sor, mivel ott a tárgyalópartner a BVOP volt és nem a felperes.

A Ptk. 6:102. § (1)-(3) bekezdéseinek, a 6:103. § (1)-(3) bekezdéseinek, továbbá a 2/2011. PK vélemény 3. pontjának felhívását követően kifejtette, hogy az egyedi felhasználási szerződés 2. pontja nem ellentmondásos, hiszen egyértelműen rögzíti, hogy a szerződés elválaszthatatlan részét képezi a felhasználási feltételeket tartalmazó melléklet. A felperes részére átadott ismertető azáltal, hogy együttesen mutatta be a szolgáltatás és a készülék szabályait, nem keletkeztetett ellentmondást, hiszen a készülék csak és kizárólag az előírt szabályok és keretek között használható. A használat

részletes és egyedi szabályait a Bv. törvény kapcsolattartásra vonatkozó szabályai szerint a szerződés megkötésekor a büntetés-végrehajtási intézet állapította meg.

A szerződés 3. pontjának vizsgálata körében osztotta az alperes álláspontját, miszerint a BVOP képviseleti joga elengedhetetlen és szükségszerű volt a szerződés létrejöttéhez. Annak érdekében, hogy a felperes a kapcsolattartás szerződésben rögzített módját igénybe vehesse, elengedhetetlen, hogy a büntetés-végrehajtás szervezete egyfelől megszervezze, másfelől a jogszabályoknak megfelelően biztosítsa annak működését. Nem fogadta el a felperes azon állítását, hogy köztudomású az, hogy a büntetés-végrehajtási intézetek és a fogvatartottak között nyilvánvaló érdekellentét áll fenn, mivel a büntetés-végrehajtási intézet adott esetben a kényszerintézkedés végrehajtását fogantatosítja és ilyen módon a felperessel különleges jogviszonyban áll.

A feltűnően aránytalannak tartott díjszabás tisztességtelensége vonatkozásában utalt az elsődleges kereseti kérelem elutasításának indokaira, melynek körében kifejtette, hogy nem minősül feltűnően aránytalannak a szolgáltatásért cserébe kikötött ellenszolgáltatás mértéke.

A felperes által sérelmezett felelősségvállalási nyilatkozattal kapcsolatban rámutatott, hogy annak megtételét nem az alperes írta elő, a tartalmi kialakításában nem is vett részt. A nyilatkozat nem az alperes által előírt kötelezést tartalmaz, és nem az alperes irányában fennálló kárfelelősséget állapít meg.

4.

Az ítélet ellen a felperes terjesztett elő fellebbezést, melyben kérte annak megváltoztatásával a keresetének megfelelő döntés meghozatalát. Érvelése szerint a díjszabás nem lehet attól függő, hogy a szerződő fél mennyit és miként telefonálhat. Az aránytalan előny kikötése jórészt a büntetés-végrehajtás érdekében történt és a törvény nem követeli meg az uzsorás szerződés megállapíthatóságához azt, hogy az előny kizárólag a más helyzetét kihasználva szerződő fél javát szolgálja. A szerződés érvénytelenségének vizsgálata során kizárólag a szolgáltatás-ellenszolgáltatás aránya tehető mérlegre, márpedig az alperes a perben a büntetés-végrehajtás érdekeit szolgáló többletkövetelményekkel érvelt, amikhez álláspontja szerint a felperesnek semmi köze, az ő érdekeit és igényét nem szolgálja az, ha az alperes a büntetés-végrehajtási intézmények szükségleteinek megfelelően szűkíti a kommunikáció lehetőségeit. Utalt arra is, hogy az alperes által csatolt szakvélemény lényeges adatként hivatkozott arra, hogy a készülék kialakítása során milyen

követelményeket kellett az alperesnek kielégítenie, azonban a szerződésből kiderül, hogy az alperes készüléket nem biztosított.

Hivatkozása szerint kétségtelen, hogy a helyzetével való visszaélés elsősorban a büntetés-végrehajtás részéről valósult meg, azonban az alperes nem vonta kétségbe, hogy a büntetés-végrehajtás az ő képviselőjében jár el, így a büntetés-végrehajtás részéről tanúsított magatartás az alperes felelősségét alapozza meg.

Tisztességtelennek minősítette továbbá a törvényszék azon eljárását, hogy az egyedi felhasználási szerződés feltételeit általános szerződési feltételnek minősítette, mivel az ítéletben nem adott számot arról, hogy az alperes mennyiben tett eleget az egyedi megtárgyaltság bizonyítására vonatkozó kötelezettségének.

5.

Az alperes fellebbezési ellenkérelmében kérte az elsőfokú ítélet helybenhagyását és a felperes másodfokú perköltségben való marasztalását. Hivatkozása szerint a kapcsolattartás jogát és formáit, valamint feltételeit nem az alperes biztosítja a felperesnek, az a felperes és a BVOP közötti jogviszony kérdése. A szolgáltatás igénybevételéhez szükséges telefonkészüléket a BVOP biztosítja és a telefonálás szabályait is a BVOP, illetőleg a büntetés-végrehajtási intézmény állapítja meg. A fogvatartottakat a törvény erejénél fogva terheli az a joghátrány, hogy csak a jogszabályi keretek között gyakorolhatják a kapcsolattartás jogát, illetve viselniük kell a fogvatartás tényéből következő, biztonsági kockázatok kezelésére visszavezethető többletköltségeket is, melynek körében a Fővárosi Törvényszék eseti döntésére (27.P.21.751/2015/60.) hivatkozott. Hangsúlyozta, hogy a felperes szabad akarata és döntése alapján veszi igénybe a felhasználási szerződés szerint a szolgáltatásait, a szerződés bármikor megszüntethető, tekintettel arra, hogy feltöltés nélkül nincs szolgáltatás. A kifogásolt mobiltarifák nem hasonlíthatók össze a lakossági tarifákkal, hiszen ennek a szolgáltatásnak speciális biztonsági feltételeknek kell megfelelnie, egyedi felhasználói körülmények és egyedi felhasználói kör mellett. A szolgáltatás díjának meghatározásakor figyelembe kellett vennie azt, hogy elkülönült ügyfélszolgálatot és szerviztevékenységet kell biztosítani, egyedi telefonkészülékeket kellett kialakítani, egyedileg fejlesztett készülékszoftvert kellett készítenie, támogató háttérinformatikai rendszert kell biztosítani, továbbá korlátozott forgalom – nincs fogadott hívás, sms, adatforgalom – mellett egyedi műszaki igényeknek kell megfelelnie, mely körülmények állandó költségeket, ugyanakkor alacsony bevételt generálnak. Bizonyította a

szolgáltatás díjának költség elemeit és ennek alapján kirívó aránytalanságról nem lehet beszélni. A szolgáltatás-ellenszolgáltatás feltűnő aránytalansága és a felhasználói szerződés uzsorás jellege hiányának körében a Fővárosi Törvényszék (4.P.20.562/2016/22., 62.P.20.872/2017/13.), a Debreceni Járásbíróság (6.P.22.163/2017/6.) és a Gazdasági Versenyhivatal (B/874-6/2016) eseti döntéseire hivatkozott. Kifogásolta, hogy az elsőfokú bíróság a benyújtott magánszakértői véleményt a saját nyilatkozataként értékelte.

Rámutatott arra, hogy téves a felperesnek az a felvetése, hogy a büntetés-végrehajtás tevékenységéért felelős, hiszen a büntetés-végrehajtás csak a felhasználási szerződés megkötése tekintetében volt a képviselője. A felperes által sérelmezett korlátozások a büntetés-végrehajtás és a felperes jogviszonyát képezik, azok a felperes és a közte jogviszonyában nem vizsgálhatók.

6.

Az elsőfokú ítéletnek jogerőre emelkedett rendelkezése nem volt, ezért azt az ítéletábra teljes terjedelmében bírálta felül.

7.

A fellebbezés nem alapos.

8.

Az ítéletábra az elsőfokú bíróság által megállapított tényállást a rendelkezésre álló okiratok alapján kiegészíti azzal, hogy az alperes közbeszerzési eljárás útján nyerte el annak lehetőségét, hogy a büntetés-végrehajtási intézményekben fogvatartottak számára nyújtson nem nyilvános mobil szolgáltatást, melynek eredményeképpen 2015 áprilisában szerződést kötött a BVOP-val.

9.

Az elsőfokú bíróság a fentieket meghaladóan a tényállást helyesen állapította meg, érdemi döntésével az ítéletábra egyet értett, annak jogi indokait azonban csak részben osztotta.

A Ptk. 6:97. § szerint ha a szerződő fél a szerződés megkötésekor a másik fél helyzetének kihasználásával feltűnően aránytalan előnyt kötött ki, a szerződés semmis. Az uzsora megállapításának objektív és szubjektív feltételei vannak, amelyek konjunktív jellegűek, valamennyi feltétel együttes fennállása szükséges az uzsorás szerződés realizálásához. Az objektív

feltétel: feltűnően aránytalan előny kikötése a szerződés megkötésekor, szubjektív feltételek: a másik fél hátrányos helyzete, illetve annak a szerződő fél által történő kihasználása. A feltételek fennállását a Pp. 164. §-ának (1) bekezdése szerint az arra jogot alapító félnek – az adott esetben a felperesnek – kell hitelt érdemlően bizonyítania. Minderre tekintettel helytállóan vizsgálta az elsőfokú bíróság ezen feltételek fennállását és helytállóan állapította meg azt is, hogy a felperes helyzete a szerződéskötéskor – fogvatartotti mivoltából fakadóan – korlátozott, hátrányos volt. Az ítéletábra maradéktalanul osztja ez elsőfokú bíróság e körben kifejtett helyes álláspontját, ezért annak megismétlése nélkül csak utal a határozat e vonatkozásban kifejtett helyes indokaira.

A másodfokú bíróság ugyanakkor rámutat, hogy az alperesnek a felperes hátrányos helyzetét kihasználó célzatos magatartását önmagában nem zárja ki, hogy a szerződéskötéskor nem egyeztetett a felperessel és nem ismerte a felperes anyagi helyzetét, teljesítőképességét, mivel nem kizárólag a jövedelmi és vagyoni viszonyok hátrányos jellegének kihasználása eredményezhet uzsorás szerződést. Minderre tekintettel nem annak volt jelentősége, hogy az alperes a szerződéskötéskor nem ismerte a felperes anyagi helyzetét, hanem annak, hogy az alperes nyilvánvalóan tudomással bírt a felperes Bv. tv-ben szabályozott büntetés-végrehajtási jogviszonyából fakadó hátrányos helyzetéről, hiszen nem vitásan közbeszerzési eljárás útján nyerte el annak lehetőségét, hogy a büntetés-végrehajtási intézményekben nyújtson fogvatartottak számára nem nyilvános mobil szolgáltatást.

A fentiek alapján tehát az alperes a szerződéskötéskor ismerte a felperes hátrányos helyzetét, ezért szükséges volt a szolgáltatás-ellenszolgáltatás arányának vizsgálata. Az elsőfokú bíróság e körben a rendelkezésre álló bizonyítékok helyes mérlegelésével jutott arra a következtetésre, hogy nem állapítható meg a feltűnően aránytalan előny kikötése, melyből az is következik, hogy nem állapítható meg a felperes hátrányos helyzetének célzatos magatartással történő kihasználása sem az alperes részéről. A mobiltelefon-szolgáltatás percdíjait nem a vezetékes szolgáltatás díjával kell összehasonlítani, továbbá az alperes által előadott többletköltségek tényét – a készülék „lebutításának” díját kivéve – a felperes sem vitatta az eljárás során. Az alperes által nyújtott szolgáltatás tehát a büntetés-végrehajtási jogviszonyból fakadóan egy olyan speciális szolgáltatás, amely többletköltségekkel jár. Ezen többletköltségekkel járó szolgáltatást a felperes veszi igénybe, melyből következően téves a fellebbezés azon hivatkozása, hogy a többletköltségek a perben nem álló büntetés-végrehajtási intézetek, esetleg a BVOP érdekeit szolgálják és azokhoz a felperesnek semmi köze. Az alperes a feltűnően aránytalan előny kikötésének cáfolatára csatolta az általa

megbízott igazságügyi szakértő véleményét is, mellyel kapcsolatban az elsőfokú bíróság rögzítette, hogy azt az alperes nyilatkozataként értékelte. Rámutat e körben arra az ítéletóra, hogy ezen álláspont jelenleg már meghaladott, a Legfelsőbb Bíróság, illetve a Kúria utóbbi időben hozott határozatai ezt a merev álláspontot már nem tartják. A jelenlegi felfogás szerint a magánszakértői vélemény olyan egyedi, a Pp. 166. §-ának (1) bekezdésében nem említett sui generis bizonyítási eszköz, amelyet a bíróság a szabad bizonyítás [Pp. 3. § (5) bekezdés] keretén belül értékelni köteles. (BH2012. 175.).

Az egyedi felhasználási szerződés másodlagos kereseti kérelemmel támadott 3. pontjával kapcsolatban az ítéletóra rögzíti, hogy a felperes sem az elsőfokú eljárás során, sem a fellebbezésében nem adott elő olyan körülményt, amely alapján megállapítható lenne, hogy a szerződési feltétel egyoldalúan és indokolatlanul hátrányos lenne a számára, melynek hiányában nem volt megállapítható a kikötés tisztességtelensége.

A másodlagos kereseti kérelem értelmében tisztességtelennek tartott díjszabás a szolgáltatás-ellenszolgáltatás arányát határozza meg, ezért az a Ptk. 6:102. § (3) bekezdése alapján nem lehet tisztességtelen, különös figyelemmel arra is, hogy az világos és érthető.

Az elsőfokú bíróság helyesen állapította meg azt is, hogy a felperes által sérelmezett felelősségvállalási nyilatkozat megtételét nem az alperes írta elő, az nem tartalmaz az alperes által előírt kötelezést és nem állapít meg az alperes felé fennálló kárfelelősséget sem, melyből következően a felperes a nyilatkozattal kapcsolatos igényei érvényesítésére a felperessel szemben – keresetőségi jog hiányában – nem jogosult.

Az ítéletóra ugyanakkor mellőzi az elsőfokú bíróság jogi indokolásának egyedi felhasználói szerződés 2. pontjára vonatkozó részét, tekintettel arra, hogy az nem volt a kereseti kérelem része.

10.

A kiejtettek alapján a Fővárosi Ítéletóra az elsőfokú bíróság ítéletét a Pp. 253. § (2) bekezdése alapján – a fent kifejtett indokolásbeli pontosításokkal, illetve kiegészítéssel – helybenhagyta.

11.

A felperes fellebbezése nem vezetett eredményre, ezért a Pp. 239. §-a szerint alkalmazandó Pp. 78.

§ (1) bekezdése alapján köteles az alperes ügyvédi képviselettel felmerült másodfokú perköltségének megfizetésére, melynek mértékét az ítélet tábla a 32/2003. (VIII. 22.) IM rendelet 3. § (2) és (5)-(6) bekezdései alapján, a másodfokú eljárás kisebb munkaterhére, a kifejtett képviseleti tevékenységre is tekintettel mérsékelt összegben állapította meg. A felperes személyes illetékmentessége folytán le nem rótt fellebbezési illetéket a 6/1986. (VI. 26.) IM rendelet 13. § (2) bekezdése és 14. §-a értelmében az állam viseli.

Budapest, 2018. október 11.

. Sándor Ottó s. k.

a tanács elnöke

dr. Balsai Csaba Zoltán s. k.

előadó bíró

dr. Buglyó Gabriella s. k.

bíró

A kiadmány hitelül:

bírószági tisztviselő